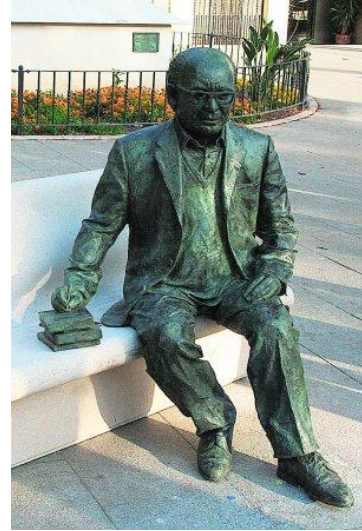

"Recopilació de poesies sobre Burjassot"

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Des de ma casa, veig
L'Alqueria del Pi,
gloriosa, resignada,
esperant el seu fi;
esperant que es complisca,
implacable el seu destí
d'elegia i picola,
d'enderroc i polsim...
Com la crosta del pa,
baix el gran sol, lluix;
¡quina melancolía
té allà a boqueta nit!...
Dóna pena acostars-se,
pel vell, polsós camí,
i veure com està,
caent-se tota, allí...
L'Alqueria, solemne,
a l'ombra del gran pi.
¿La deixarem que es caiga,
poquet a poc, així,
hui un taulell, i demà...?
L'Alqueria del Pi,
gloriosa, resignada
¿a un final ben trist?

Las Provincias. Secció "Bon Día"

25/08/1960

BON DIA

Burjassot

Un burjasotente tan destacado como ilustre, sobresaliente periodista e inspirado poeta, admirado por su labor continuada y valiosa, es Vicente Andrés Estellés, Redactor-Jefe del diario LAS PROVINCIAS, desde el que cada mañana se asoma a la actualidad con su ya famoso "Bon día", firmado por "Roc", sin duda alguna como cotidiano homenaje al patrón de nuestra Ciudad, que es la suya, por la que él tiene auténtica devoción.

De su aludida sección diaria son los versos que a continuación les ofrecemos: en primer lugar, porque en estas páginas no podía faltar la colaboración de uno de los hijos de Burjassot que más prestigio da a nuestro pueblo; en segundo término, porque ninguna colaboración puede más que ésta darnos una idea del cariño que a Burjassot profesa este burjasotense distinguido.

Mira el Castell, a l'entrar,
color d'os, color de terra.
Es dreça, noble, a l'esquerra
sobre el verdor del pinar.
Abans que vulgues pasar
de la graciosa vinyeta,
mira, lector, a la dreta
—blanc, alegre y satisfet—,
el vell encant d'un pouet
que fa feliç al poeta.

Ací el poble es va iniciar.
Primer fou una alqueria.
En l'alqueria hi hauria
bones gents i un bon passar.
Al voltant, la plena mar
potent i verda de l'horta.
Al poeta no l'importa
entrar en massa detalls.
I ara imagina els badalls
en la fusta d'una porta.

També hi hauria altres coses
que fan el viure plaent.
Un poble jove i calent
entre l'amor i les brosses.
Tot allò que tu suposes,
lector, sense dubte hagué.
Per la sèquia, si és de bé,
un aigua espesa de fang.
Per les venes, una sang
espesa i viva també.

Hi hauria cànters i xerres
i dones de bons braons.
Entre alfalsons i cançons
vingueren també les guerres.
A totes aquestes terres
la Conquesta va arribar.
Poc després va canviar
el paisatge en conseqüència.
Sorgí llavors l'eminència
paternal d'un campanar.

El campanar està ahi,
a dos passos del Castell.
Té, des dels peus al cervell,
l'aire noble i masculí.
A poc a poc, des d'allí,
va anar fent-se l'avalot
de cases, que vosté pot
comprende que, més avant,
foren la fúria i l'encant
quotidians de Burjassot.

Crec que abans del segón toc
del convent de les mongetes,
estaven les Sitges fetes
en el pati de Sant Roc.
Aquell, lector, es un lloc
d'abril, de brisa i canço.
Dóna del poble raó
de manera neta i rasa.
I dóna, blanc, a la plaça
el regal d'un paretó.

Té el Castell, espés, un hort;
i va per l'hort, enlairat,
l'eco d'una santitat
que encén el millor record.
Burjassot tingué la sort
—tingué la sort i l'honor—
de tindre, com a Senyor,
a Sant Joan de Ribera.
Una glòria verdadera,
que ara reviu amb amor.

Ell el poble va anar fent
a poc a poc, dia a dia.
I alegre i esvelt creixia
el poble com un forment.
Va culminar finalment
donant-li a aquell poble seu
—en tanta part ell el feu—,
sobre el vigor del paisatge,
el goig de la dolça imatge
d'una dolça "Maedéu"...

El poble no ho ha oblidat;
renovant el seu amor,
com es deu, al seu Senyor,
en Roma canonitzat.
El poble és ja una ciutat:
i sí el títol és novell,
té la sang i l'encis vell
d'una antiga i densa història.
Guarden, dempeus, la memòria
el campanar i el Castell.

ROC

BON DIA!

Dies i nits, nits i dies
en el pati de Sant Roc
—blava linia de la mar,
els coloms en savis vols,
horta i horta, i alqueries
que coneixes pel seu nom,
i coneixes, i t'ho calles,
per deliciosos records—;
lloses grises, quasi blaves,
les Sitges de Burjassot,
la graciosa creu al mig,
i l'ermita de Sant Roc.
Els colomers, les teulades,
solemnes postes de sol,
les baranes de l'escala,
pedra i pedra, Burjassot,
solemne el portal antic,
i l'embaronat, i el pou..
Dies i nits, nits i dies
en el pati de Sant Roc,
que ocupa en l'actualitat
més valenciana el seu lloc.
Sobre una llosa, l'esquema
inquietant d'un peix remot.

ROC

Un "Bon día!" de un buen "Roc"

El diario decano de la prensa de la región valenciana, "Las Provincias", nos viene saludando cada mañana con su cotidiano "Bon día!", de un gran poeta, "Roc", burjasotense impar que no pierde ocasión de honrar a su amada patria chica, a su ciudad natal, con el cariño y el fervor que surgen de él, verso a verso, galanura y sencillez de poeta maravilloso, admirable y admirado, como lo es Vicente Andrés Estellés, que si como periodista logró alcanzar en plena juventud la jefatura de redacción de uno de los más importantes diarios españoles, como poeta ha superado todos los éxitos posibles, por esa sencillez de espíritu con que el genial "Roc", burjasotense ilustre entre los que más, pasa por la vida, sin querer levantar la voz, ni dejar otra estela que su ejemplaridad, enmarcada entre la armonía sublime de una poesía lírica, personalísima e íntima, en la que el gran poeta se hace cada vez más universal. Una buena muestra, por su belleza, por su sencillez y por su intimismo, aquí la ofrecemos en este "Bon día!", de nuestro buen "Roc".

BON DIA!

Recorde, pel carrer
del record, remorós,
el pas lent i solemne,
greu de la processó:
dorm, entre nards altís-
[sims,

la Maedéu d'Agost.
Des de l'Ajuntament,
per Obispo Muñoz
—els grans pins de les
[monges,

aquell vell paretó—,
carrer amunt, pujava,
lenta, la processó.
Llums de ciris i ciris,
bengales de colors;
als balcons, una estesa
gràcia de cobertors.
Dorm, entre nards altís-
[sims,

la Maedéu d'Agost.
L'home cult aclaria:
«Es diu de l'Assumpció».
Poble i poble, el meu
[poble.

El campanar, al fons.

ROC

«Las Provincias», 15-8-70

BON DIA!

La disparà del meu po-
[ble,

—el meu poble és
[Burjassot—
serà hui, com tots els
[anys,

l'apoteosis del foc.
Foc i foc, uns moments
[únicos,

la glòria pura dels trons,
a punt de botar les lloses
en el pati de San Roc.
Foc i foc, pòlvora en festes
i les carcasses al vol.
Foc i foc en tot el poble
com si alçara el bull
[l'arrós.

La disparà de migdia
és única en Burjassot.

ROC

«Las Provincias», 16-8-70